

РЕШЕНИЕ

№ 4359

гр. София, 28.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 28.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **5278** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) вр. чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. К., срещу Акт за прихващане или възстановяване рег. № СФД21-ТД26-153- /29.01.2021 г., издаден от органи по приходи при Столична община, потвърден с решение № СОА21-РД28-17/ 21.04.2021 г. на кмета на СО.

С жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения А. поради противоречието му с материалния и с процесуалния закон. Твърди се, че процесните недвижими имоти представляват земеделска земя, поради което по отношение на същите не е налице условието по чл. 10, ал. 1 ЗМДТ за облагане с данък недвижими имоти /ДНИ/ и такса битови отпадъци /ТБО/. Посочва се също, че имотите нямат предназначението по чл. 8, т. 1 ЗУТ, като считано от 07.08.2013 г. представляват земеделска земя по силата на чл. 24, ал. 5, т. 2 ЗОЗЗ. Според жалбоподателя, в нарушение на принципите за законност, обективност и служебно начало в данъчния процес (чл. 2, 3 и 5 от ДОПК) органите по приходите при Столична община не са отчели правните последици на настъпилата от 07.08.2013 г. промяна на предназначението на земята от неземеделска отново на земеделска земя.

В хода на устните състезания по делото жалбоподателят, представляван от адв. К., моли съда да отмени оспорения А. по аргументите, изложени в жалбата и в представени по делото писмени бележки. Претендира присъждане на разноски по

представен списък.

Ответникът – кмет на СО, чрез юрк. Д., изразява становище за неоснователност на жалбата. Посочва, че е налице влязъл в сила ПУП, с който за процесната земя е определено предназначение по чл. 8, т. 1 ЗУТ, т.е. имотът попада в урбанизирана територия и за него са налице условията за облагане по чл. 10, ал. 1 ЗМДТ. Твърди се, че изменението на предназначението на имотите е ирелевантно за облагането с ДНИ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и възражава за прекомерност на платеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение. Подробни аргументи излага в представени по делото писмени бележки.

Административен съд София-град, I-во отделение, 3 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С искане за прихващане или възстановяване вх. № ДКР20-ТД26- 177/31.12.2020 г. [фирма] е поискало възстановяване на сума в общ размер на 481 281,68 лв., от които платен данък върху недвижимите имоти - 150 408,56 лева и платена такса за битови отпадъци - 330 873,12 лева, за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2020 г., за имот партиден № М383. Основанието, посочено в искането е изтичане на 3-годишен период по чл. 24, ал. 5, т. 2 ЗОЗЗ, в който не е поискано издаване на разрешение за строеж.

С резолюция за извършване на проверка № СФД21-ТД26-46/12.01.2021 г., издадена от Е. К., на длъжност началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“, дирекция ОП при СО, на екип от инспектори при СО е възложена проверка относно наличие/ липса на основание за възстановяване/ прихващане на сумите, посочени в искане вх. № ДКР20-ТД26- 177/31.12.2020 г., представляващи платени ДНИ и ТБО за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г.

С оспорения А. рег. № СФД21-ТД26-153-/29.01.2021 г., издаден от М. Б. С., на длъжност главен инспектор в отдел „Ревизии и събиране на вземания“ към дирекция „Общински приходи“, е отказано прихващане или възстановяване на недължимо платени суми, заявени с искане за прихващане или възстановяване вх. № ДКР20-ТД26- 177/31.12.2020 г. от [фирма]. Инспекторът по приходи е констатирал, че имот, собственост на дружеството с парт. № М383–101229–22 в ПП М., местност Голямата локва-Търговски парк- С., отговаря на хипотезата на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ, поради което претендираните суми в общ размер на 66 735,69 лв., представляващи платен ДНИ за 2015 г. в размер на 21 486,94 лв. и платена ТБО за 2015 г. в размер на 45 248,75 лв., не са недължимо платени и не подлежат на възстановяване. А. е връчен на упълномощен представител на дружеството на 02.02.2021 г.

Органите по приходи са приели, че за периода 01.01.2014 г. - 31.12.2014 г., искането не подлежи на разглеждане, тъй като е подадено след изтичане на 5 години, считано от 1 януари на годината, следваща годината на възникване на основанието за възстановяване. По отношение на искането за прихващане/възстановяване на недължимо платени суми за периода 01.01.2016 г. - 31.12.2020 г. на основание чл. 129, ал.2, т. 1 от ДОПК е възложена ревизия.

Срещу процесния А., по реда на чл. 152 ДОПК вр. чл. 4, ал. 3МДТ, е подадена жалба рег. № СФД21-ТД26-153- (2)/16.02.2021 г. по описа на Столична община. С решение № СОА21-РД28-17/ 21.04.2021 г., издадено от кмета на СО в срока по чл. 155, ал. 1 ДОПК, оспореният А. е потвърден. Решението е връчено на оспорващия на 10.05.2021 г.

От представените по делото доказателства се установява следното:

Съгласно нотариален акт № 162/17.03.2008 г., [фирма] е придобило следните имоти: поземлен имот с проектен № 285067, с площ от 11 193 кв. м. и поземлен имот с планоснимачен № 285010, с площ от 1 730 кв. м, находящи се в район „К.“, в землището на [населено място], местност „Голямата локва“, ЕКАТТЕ 99137.

Съгласно нотариален акт № 163/17.03.2008 г., [фирма] е придобило поземлен имот с проектен № 285072, с площ от 6 613 кв. м. /въз основа на НА № 192/26.03.2008 г. за поправка на НА 163/17.03.2008 г./ и поземлен имот с планоснимачен № 285008, с площ от 3 544 кв. м, находящи се в район „К.“, в землището на [населено място], местност „Голямата локва“, ЕКАТТЕ 99137.

Съгласно нотариален акт № 164/17.03.2008 г., дружеството е придобило: поземлен имот (ПИ) с планоснимачен № 285009, с площ от 728 кв. м; ПИ с планоснимачен № 285013, с площ от 5 044 кв. м.; ПИ с планоснимачен № 285012, с площ от 2 000 кв. м.; ПИ с планоснимачен № 285002, с площ от 4 239 кв. м; ПИ с планоснимачен № 285011, с площ от 1 860 кв. м.; ПИ с планоснимачен № 285001, с площ от 4 000 кв. м.; ПИ с проектен № 285074, с площ от 3 000 кв. м, находящи се в район „К.“, в землището на [населено място], местност „Голямата локва“, ЕКАТТЕ 99137.

За гореописаните имоти е утвърден план за регулация и застрояване (ПРЗ) със заповед № РД-09-50-215/01.03.2007 г. на главния архитект на СО и решение № 545 по протокол 45/29.07.2009 г., т. 56, на Столичен общински съвет.

Със Заповед № РД-09-134/01.06.2010 г. на кмета на район „К.“, за бивши поземлени имоти 285001, 285002, 285006, 285007, 285008, 285010, 285011, 285012, 285013, 285014 от кв. 10, местност „Голямата локва“, с площ от 39 458 кв. м. е отреден УПИ 11-285001, 285002, 285006, 285007, 285008, 285010, 285011, 285012, 285013, 285014-за производство и обществено обслужване, кв. 10, местност „Голямата локва - Търговски парк - „С.“.

Установява се, че за горепосочените имоти е проведена процедура за промяна на предназначението на земеделски земи за неземеделски нужди, като с Решение № ПО-13- 0004/08.07.2010 г. на областна дирекция Земеделие при МЗХ предназначението на земята е променено от VI-та категория, поливна, в УПИ 11-285001, 285002, 285006, 285007, 285008, 285010, 285011, 285012, 285013, 285014 за изграждане на магазин от веригата МЕТРО. На собственика е разпоредено да отнеме хумусния пласт от площадката и да заплати такса в размер на 161 124,37 лв., което е извършено на 06.08.2010 г.

За горепосочените имоти от [фирма] е подадена декларация по чл. 17, ал. 1 от ЗМДТ с вх. № 22-383/29.12.2010 г., в която е деклариран нежилищен имот УПИ 11-285001, 285002, 285006, 285007, 285008, 285010, 285011, 285012, 285013, 285014 - за производство и обществено обслужване, кв. 10, местност „Голямата локва - Търговски парк - „С.“, с отчетна стойност в размер на 12 062 843,47 лева, за което е приложена счетоводна справка от 22.12.2010 г.

Подадена е и декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № 22-383/29.12.2010 г. на основание § 21 от ПЗР на ЗМДТ, в сила от 01.12.2009 г.

За УПИ 11-285001, 285002, 285006, 285007, 285008, 285010, 285011, 285012, 285013, 285014, отредени за производство и обществено обслужване, кв. 10, местност „Голямата локва - Търговски парк - „С.“ е открита партида М383_101229_22.

За периода 01.01.2015 г. - 31.12.2015 г. дружеството е подало декларация по чл. 23, ал. 1 от Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО) с рег. № [ЕГН], с която е

заявено ползване на 1 съд за битов отпадък с честота на извозване един път седмично. Установява се, че със Заповед рег. № СОА20-РД09-1072/15.01.2020 г., издадена от кмета на Столична община на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА вр. чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 ДОПК, са определени за органи по приходите служители от състава на Столична общинска администрация, заемащи определени длъжности в дирекция ОП при СО, които извършват производствата по установяването, обезпечаването, събирането и контрол по вземанията от местни данъци, местните такса за битови отпадъци и такса за технически услуги, имащи правата и задълженията на административни органи по местни приходи, в т.ч. инспекторите и експертите в отделите „Ревизии и събиране на вземания“. С Разпореждане с рег. № СФД20-ВК66- 16/16.01.2020 г., издадено от директора на дирекция ОП на основание чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, Е. К., на длъжност началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“, дирекция ОП при СО, е определен да упражнява компетентността по възлагане на ревизии и проверки.

Установява се, че на 31.12.2020 г. от [фирма] е подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № Д. 20-ТД 26-176 по описа на дирекция „Общински приходи“ - район К., с която е декларирана промяна на статута на процесния имот от земя за неземеделски нужди на земеделска земя, настъпила на 07.08.2013 г. по силата на чл. 24, ал. 5, т. 2 от ЗОЗЗ.

По делото е изслушана и приета съдебно-техническа експертиза, която съдът кредитира като обективно и компетентно изготвена, съдържаща отговор на поставените задачи. Съобразно заключението на експертизата се установява следното: в 3-годишен срок от влизане в сила на решението за промяна на предназначението на процесните имоти /или до 06.08.2013 г./ не са налице данни в регистрите на Столична община за подадено от [фирма] искане за разрешение за строеж, както и да е издадено такова. В имотите, които към момента на изготвяне на експертизата представляват обработваеми ниви, не е започвало строителство и не са налице данни за издадено разрешение за строеж, както и други актове и строителни документи.

От правна страна съдът приема следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Оспореният акт за прихващане или възстановяване е издаден от компетентни органи съгласно чл. 129, ал. 1 ДОПК вр. чл. 4, ал. 1 и ал. 3 ЗМДТ. Съобразно чл. 4, ал. 4 ЗМДТ, със заповед рег. № СОА20-РД09-1072/15.01.2020 г., издадена от кмета на СО, са определени за органи по приходите служители, сред които е и длъжността, заемана от издателя на А. - главен инспектор в отдел „Ревизии и събиране на вземания“ към дирекция „Общински приходи“. Издателят на резолюцията за извършване на проверка е оправомощен с Разпореждане с рег. № СФД20-ВК66- 16/16.01.2020 г., издадено от директора на дирекция ОП.

Между страните не е налице спор по фактите, а по приложението на материалния закон и по-конкретно дали имотът е годин обект за облагане по реда на ЗМДТ, с оглед неговия статут или е изключен от данъчно облагане по силата на чл. 10, ал. 3 от ЗМДТ, като основното възражение на жалбоподателя е, че решението за промяна на предназначението на земеделската земя е загубило правното си действие съгласно чл. 24, ал. 5 от ЗОЗЗ.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ (в приложимата редакция, в сила от 1.01.2014 г.) с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на

страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. Разпоредбата на ал. 3 от същата норма (в приложимата редакция) императивно посочва недвижимите имоти, които не се облагат с данък - земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

По делото бе безспорно установено, че към датата на придобиването им от жалбоподателя, процесните недвижими имоти са представлявали земеделски земи, находящи се в землището на [населено място], район К. – СО, в следствие е одобрен подробен устройствен план, съгласно който същите са придобили предназначението по чл. 8, т. 1 ЗУТ. Проведена е процедура за промяна на предназначението им на земеделски земи за неземеделски нужди по предвидения за това специален ред по чл. 24 от ЗОЗЗ. С Решение № ПО-13- 0004/08.07.2010 г. на областна дирекция Земеделие при МЗХ предназначението на земята е променено от VI-та категория, поливна, в УПИ 11-285001, 285002, 285006, 285007, 285008, 285010, 285011, 285012, 285013, 285014, за изграждане на магазин от веригата МЕТРО. Дължимата такса по чл. 30, ал. 1 ЗОЗЗ е платена от собственика на 06.08.2010 г., когато съобразно чл. 24, ал. 4 ЗОЗЗ е влязло в сила решението за промяна на предназначението на земеделските земи.

Съгласно чл. 24, ал. 5 ЗОЗЗ, решението за промяна на предназначението на земеделската земя губи правно действие, когато: т. 1. в тримесечен срок от съобщаването по реда на чл. 24а не е заплатена таксата по чл. 30, или т. 2. в тригодишен срок от влизането в сила на решението за промяна на предназначението не е поискано издаването на разрешение за строеж на обекта, или т. 3. в 6-годишен срок от влизането в сила на решението за промяна на предназначението изграждането на обекта не е започнало. В разглеждания случай по несъмнен начин се установи, че във визирания в чл. 24, ал. 5, т. 2 ЗОЗЗ 3-годишен срок от влизане в сила на решението по ал. 2 от посочената норма, дружеството не е поискало издаването на разрешение за строеж на обекта. Съгласно приетата по делото съдебно-техническа експертиза, в 3-годишния срок от влизане в сила на решението за промяна на предназначението на процесните имоти /или до 06.08.2013 г./ не са налице данни в регистрите на Столична община от [фирма] да е искано издаване на разрешение за строеж на обект върху имотите, както и да е издавано такова. Експертизата е установила, че в процесните имоти не е започвало строителство и не са налице данни за издадено разрешение за строеж, както и други актове и строителни документи. Следователно в случая е налице хипотезата на чл. 24, ал. 5, т. 2 от ЗОЗЗ, доколкото в тригодишен срок от влизане в сила на решението за промяна на предназначението, дружеството не е поискало издаването на разрешение за строеж на обекта, поради което посоченото решение е загубило ex lege своето правно действие и недекларирането на това обстоятелство по реда на чл. 14, ал. 3 от ЗМДТ /в приложимата редакция/ е ирелевантно за пораждаването на неговия правен ефект. Отпадането на правните последици на решението на комисията по чл. 17, ал. 1, т. 1 от ЗОЗЗ има за резултат възстановяване на статута на поземлените имоти като земеделски земи, предназначени за земеделско производство по смисъла на чл. 2 от ЗСПЗЗ. През процесния период - от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г., съгласно чл. 24, ал. 5, т. 2 ЗОЗЗ

имотите, за които са определени и платени ДНИ и ТБО, са с възстановен статут на земеделска земя. Следователно, престанали са да отговарят на второто условие на чл. 10, ал. 1 ЗМДТ за облагане с ДНИ, респ. са попадали в изключението, предвидено с чл. 10, ал. 3 от ЗМДТ, тъй като по предназначение представляват земеделска земя.

Съгласно чл. 64, ал. 1 ЗМДТ таксата за битови отпадъци се заплаща от лицата по чл. 11 ЗМДТ. Лицата по чл. 11 ЗМДТ са собствениците и лицата с учредено право на ползване на облагаеми с данък недвижими имоти. Тъй като процесните имоти не подлежат на облагане с данък недвижими имоти собственикът им не е задължено лице по смисъла на чл. 11 ЗМДТ, респ. не дължи и заплащане на такса за битови отпадъци за собствените му поземлени имоти.

По гореизложените съображения съдът приема, че с оспорения А. в нарушение на материалния закон – чл. 10, ал. 1 и ал. 3 ЗМДТ вр. чл. 24, ал. 5, т. 2 ЗОЗЗ, е отказано прихващане или възстановяване на недължимо платени суми, заявени с искане за прихващане или възстановяване вх. № ДКР20-ТД26-177/31.12.2020 г. от [фирма], в общ размер на 66 735,69 лв., представляващи платен ДНИ за 2015 г. в размер на 21 486,94 лв. и платена ТБО за 2015 г. в размер на 45 248,75 лв. Актът следва да бъде отменен, а преписката изпратена на компетентния орган по приходите за издаване на акт за прихващане или възстановяване по искане вх. № ДКР20-ТД26-177/31.12.2020 г. до Столична община, при съобразяване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с мотивите на настоящото решение.

При този изход на делото и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК в полза на жалбоподателя следва да се присъдят сторените за съдебното производство разноски в общ размер на 2 900 лв., от които платено адвокатско възнаграждение в размер на 2500 лв., платена държавна такса в размер на 50 лв. и възнаграждение за експертиза – 350 лв. Възражението на процесуалния представител на ответника по чл. 161, ал. 2 ДОПК е неоснователно. Платеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно, тъй като е в минималния размер, определен с чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а и е съобразен с фактическата и правната сложност на делото.

Воден от горното, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], Акт за прихващане или възстановяване рег. № СФД21-ТД26-153/29.01.2021 г., издаден от орган по приходи при Столична община, потвърден с решение № СОА21-РД28-17/21.04.2021 г. на кмета на СО.

ИЗПРАЩА делото като преписка на компетентния орган по приходите при Столична община за издаване на акт за прихващане или възстановяване по искане вх. № ДКР20-ТД26-177/31.12.2020 г., подадено от [фирма], при съобразяване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Столична община да заплати [фирма], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 2 900 лева (две хиляди и деветстотин лева), представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: